

דף פט.

עין משפט א.

יו"ד סימן רלד פעיף לד

לד. ל. כל ההפרה תלויה בשעת הנדר^ט כיצד, אם בשעת הנדר היא נשואה
אע"פ שלא יחול הנדר עד שתתאלמן כגון שאמרה קונם ככר זה
עלי לאחר ל' יום והפר לה ונתאלמנה בתוך הזמן הזה הרי זה מופר.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רלד פעיף יד

יד. יח. אין הארוס מיפר לה אלא בשותפות האב, ולכן מת האב
משנתארסה אין הארוס יכול להפר לה, אפי' שהפר לה האב קודם
שמת ולא הספיק הארוס לשמוע או להיפך.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רלד פעיף לה

עיין לעיל דף פח: עין משפט ד

עין משפט ד.

יו"ד סימן רלד פעיף לד

עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ה.

יו"ד סימן רלד פעיף ח

ח. יא. הלך האב או שלוחיו עם שלוחי הבעל להביאה לו ולהכניסה
לחופה, עדיין היא ברשות שניהם. מסרה האב או שלוחיו לשלוחי
הבעל הרי יצאה מרשות האב^י. וי"א דמ"מ אין הבעל מפר לה עד
שתכנס לחופה בפועל.

ט. ולא בשעת חלותו, והוא ממשנה פ"ח-פ"ט.

י. וסיים הרמב"ם בפ' י"א מגדרים דגם הבעל אין יכול להפר, שאין הבעל מפר בקודמין.

דף פט:

עין משפט א.

יו"ד סימן רלד פעיף איב

א. האב מפר נדרי בתו כל זמן שהיא קטנה או נערה^ב, ואפי' נדרה על דעת רבים.

בגרה דהיינו עברה גיל שנים עשרה שנה ויום אחד שאז אם הביאה שתי שערות נקראת נערה עד ו' חודשים שאח"כ, ומאז נקראת בוגרת, או אם נישאת אפי' קטנה שוב אביה אינו יכול להפר לה^ל.

יב. טז. כנסה לחופה או שמסרה לו האב או שלוחיו להכניסה לחופה ומת בעודה נערה אינה חוזרת לרשות האב^מ.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רלד פעיף פט

סא. אמרה: קונם שאיני נהנית לאבא ולאביך אם אני עושה לך, או קונם שאיני נהנית לך אם עושה אני לאבא ולאביך, יכול להפר; אע"פ שלא חל הנדר עדיין, ודברים אלו הוי דברים שבינו לבינה.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רכה פעיף יז

יא. כא. אין מתירין הנדר עד שיחול^נ, כיצד הרי שנשבע שלא יאכל בשר ל' יום מראש חודש אייר והתחרט אינו נשאל עד שיכנס חודש אייר^ס, ואפי' במקום שיש לחוש למכשול הנודר אין מתירין לו אלא עד שיחול.

כ. ממשנה נדרים ס"ז וכפי' הרא"ש שם.

ל. דנלמד בספרי מהפסוק "ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה" וכו' לא בא הכתוב לחלוק אלא רשותו שכל זמן שהיא בבית אביה, בעלה ואביה מפירין נדריה, נישאת אין אביה מפר נדריה. ועיין בכתובות דף מ"ח-מ"ט.

מ. ורק לענין נדרים שתדור אחר מיתת בעלה, כ"כ הטור והשיג עליו הב"י דגם נדרים שנדרה אחר מיתת הבעל אין האב יכול להפר. וכתב הש"ך דהעיקר כהב"י.

נ. כרב פפא בנדרים צ' ע"א, ואפי' בדיעבד אינו מותר. ש"ך ס"ק כ"ט.

ס. כתב הר"ן בתשובה דמי שנדר ביום ששי בבוקר שלא יהיה בשבת בסמוך לעיר הזו ובעוד יום סמוך לשקיעת החמה נתחרט שיכול להתיר קודם השבת דמכלל שבועתו

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: כ"ש הנודר על תנאי שאין מתירין לו עד שיחול.

י. כב. ה"ה המנדה עצמו על תנאי שאין מתירין לו עד שיחול הנידוי^ע, אבל בהפרת הבעל^פ וכן בהתרת חרמי ציבור^צ אינו צריך שיחול הנדר.

הוא מחוייב שיצא מן העיר קודם השבת ולפיכך בע"ש עם חשיכה חל הנדר מיקרי. ש"ך ס"ק ל"א.

ע. עיין בסי' של"ד סעיף ל"א, ובש"ך שם.

פ. הטעם מפורש בגמ' דכתיב "מפר מחשבות ערומים" משמע דהפרה שייכה אפי' במחשבה בלא חלות הנדר כלל מה שאם כן בשאלה דכתיב לא יחל דברו פירוש כל זמן שהוא דיבור בעלמא ולא חל עדיין לא יחל אותו להתירו. ט"ז ס"ק כ"ג.

צ. שאין התרה זו בכלל לא יחל שהרי הציבור עצמם המחרמים והמתירים. ט"ז ס"ק כ"ד.